

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/77/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3621010196
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3621010196.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, v trestnej veci proti obžalovanému T. Y., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., T. XXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, trestne stíhanému pre prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 2. februára 2022 prejednal odvolanie obžalovaného T. Y. proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 19. novembra 2021, sp. zn. 2T/70/2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 19. novembra 2021, sp. zn. 2T/70/2021, bol obžalovaný T. Y. uznaný vinným zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), písm. d) Tr. zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 01. 08. 2021 v presne nezistenom čase po 00.00 h pod vplyvom alkoholu vošiel vo P. D. do rodinného domu č. XXX, kde v tomto dome zotrval spolu s ďalšími osobami, ktoré tam s ním prišli, pričom v čase okolo o 00.30 h toho istého dňa obžalovaný T. Y. vošiel do obývačky, kde sa ho poškodený I. T., ktorý v tomto dome býva opýtal kto je a čo robí u neho v dome, na čo mu obžalovaný T. Y. odpovedal, že čo je jeho do toho, že všetci prítomní sú sopliaci, na čo ho poškodený I. T. vyzval, aby jeho dom opustil a že si neželá, aby v ňom ďalej zotrval, čo obžalovaný T. Y. neuposlúchol, naďalej poškodeného I. T. urážal slovami, že je sopliak, že je nikto, aby mu niečo také hovoril, po čom obžalovaný T. Y. začali k odchodu z rodinného domu vyzývať aj ostatné prítomné osoby, čo obžalovaný T. Y. naďalej odmietol urobiť a v dome naďalej zotrval, následne pristúpil k poškodenému I. T., ktorého udrel päťou pravej ruky do oblasti temena hlavy následkom čoho poškodený I. T. spadol na gauč, potom obžalovaný z konferenčného stolika zobral vyklápací vreckový nôž hnedej farby, tento otvoril a s týmto sa postavil nad poškodeného I. T. a nôž mu držal v blízkosti jeho hlavy, poškodený I. T. ležal na gauči a prosil obžalovaného, aby z domu odišiel, po čom obžalovaný T. Y. povedal poškodenému L. T., že mu nôž bodne do krku, následne sa obžalovaný s nožom, ktorý držal v ruke rozbehol smerom k poškodenému H. L. a zahnal sa mu na oblasť krku, poškodenému H. L. sa podarilo uhnúť, obžalovaný ho však udrel do hlavy a potom sa obžalovaný T. Y. s nožom v ruke vyhrážal uvedeným poškodeným, ako aj ďalším prítomným osobám poškodeným Q. U., L. R. a O. W., že ich zabije a že ich dopichá, pričom následne sa poškodeným Q. U., L. R., H. L., L. T. a O. W. podarilo utiecť z domu von, obžalovaný T. Y. v uvedenom rodinnom dome zostal, pričom následne sa ho T. T., ktorý v tomto dome býva opýtal, čo robí v jeho dome a prečo tam vykrikuje, na čo mu obžalovaný T. Y. povedal, aby bol ticho, inak mu dá päťou, po čom obžalovaný poškodeného T. T. udrel päťou do oblasti spánku, následne obžalovaného poškodený T. T. opakovane vyzval, aby z domu odišiel, načo obžalovaný T. Y. až po niekoľkých výzvach z domu odišiel, čím obžalovaný T. Y. uvedeným konaním porušil domovú slobodu poškodených Y. T., H. T., T. T. a I. T., ktorý bývajú v tomto rodinnom dome, pričom uvedené konanie obžalovaného bolo spôsobilé vzbudiť u poškodených I. T., L. T., O. W., H. L., Q. U. a L. R. dôvodnú obavu o ich život a

zdravie, obžalovaný uvedeným konaním nespôsobil poškodeným zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie a liečenie.

Za to bol odsúdený podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal v zákonnej lehote proti nemu písomne odvolanie, smerujúce proti výrokom rozsudku okresného súdu o uloženom treste. Podané odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Nesúhlasím s výrokom rozhodnutia o mojom treste pokiaľ ide o jeho výšku 16 mesiacov. So všetkými ostatnými výrokmi rozsudku súhlasím.

Podľa môjho názoru, vzhľadom na skutočnosť, že u mňa existujú 2 poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) TZ, a teda pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je vyrovnaný, prvostupňový súd mi ukladal trest za skutočnosť že spodná hranica trestnej sadzby je 12 mesiacov. Vzhľadom k vyššie uvedenému, vzhľadom k pozitívnym správam na moju osobu z Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody, mám za to, že uloženie mi trestu odňatia slobody vo výmere až 16 mesiacov nepodmienečne bolo neprímerane prísne. Podľa môjho názoru uloženie mi trestu odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov by bolo s poukazom na § 34 ods. 1, ods. 4 TZ primerané. Takýto trest by dostatočne zabezpečil ochranu spoločnosti ako aj moju nápravu.

Pozitívne hodnotenie mojej osoby z UVV Ilava tiež preukazuje, že som sa napravil aj vykonaním doterajšieho výkonu väzby.

Nesmieme ma mrziť moje konanie, preto som sa aj priznal a úprimne som oľutoval svoje konanie. V minulosti som bol viac krát trestaný, avšak jednalo sa najmä o majetkovú trestnú činnosť. Približne posledných 22 mesiacov som bol na slobode a viedol som riadny život. V čase spáchania skutku som bol žiaľ pod vplyvom alkoholu, nevedomou som si čo robím. Viem že to nie je dostatočné ospravedlnenie, avšak pravdou je aj to, že som naozaj neprímerane reagoval na urážlivé a provokatívne správanie poškodených a svedkov, ktoré bezprostredne predchádzalo môjmu konaniu, pričom na mieste skutku som sa vlastne ocitol omylom, mal som za to, že som riadne pozvaný a nemal som vedomosť pri vstupe do obydli, že budú poškodení proti mojej prítomnosti.

S poukazom na vyššie uvedené navrhujem odvolaciemu Krajskému súdu, aby napádaný rozsudok zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 TP rozhodol sám vo veci a aby mi uložil primeraný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajoba zotrvala na podanom odvolaní, ako aj jeho dôvodoch a navrhla mu vyhovieť.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, z obsahu dôvodov odvolania vyplýva, že v odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výroky o vine obžalovaného, ale predmetom posudzovania správnosti a zákonnosti mohli byť len odvolaním napadnuté výroky o uloženom treste obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaní napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie obžalovaného, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Z podaného odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že obžalovaný namieta výšku uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, ktorý považuje za neprimerane prísny a domáha sa uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na dolnej hranici trestnej sadzby. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný namieta neprimeranú prísnosť uloženého trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania veci v rozsahu a dôvodov odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, ktoré zistenia boli podkladom pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd konštatuje, že správnosť uvedených skutkových zistení obžalovaný v dôvodoch podaného odvolania ani nenamieta.

Pokiaľ sa obžalovaný v dôvodoch odvolania domáhala uloženia trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne vysvetlil, že opakovaná recidíva obžalovaného v páchaní úmyselnej trestnej činnosti je v prejednávanej veci v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. tak významnou okolnosťou, že odôvodňuje uloženie trestu v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ak teda okresný súd v danom prípade zistené poľahčujúce okolnosti podľa 36 písm. l), n) Tr. zák. v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. zohľadnil tak zásadným spôsobom, že uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ani podľa názoru odvolacieho súdu nemožno v tomto prípade dospieť k odôvodnenému záveru o uložení neprimerane prísneho trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. zák. aj napriek existencii skutočností, na ktoré obžalovaný poukazuje v dôvodoch svojho odvolania. Preto podľa názoru odvolacieho súdu uloženie trestu obžalovanému napadnutým rozsudkom okresného súdu nevykazuje znaky neprimeranej prísnosti trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,

k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.